

21/8/2021

לכבוד
חברי איט"מ

הנדון: סקירת עיקרי תקנות הגנת הפרטיות ואבטחת מידע – חברי איט"מ

1. חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981, ותקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז – 2017, חלות על כל מי שמנהל מידע על אנשים – לקוחות, מטופלים, עובדים ועוד. זאת, על מנת להגן על פרטיותם של האנשים שמידע עליהם קיים במאגרי המידע, במטרה למנוע חשיפה, שימוש או העתקה של המידע על ידי גורמים שאינם מורשים לכך.
2. התקנות חלות על מידע המכיל, בין היתר, את אחד מהנתונים הבאים: מידע על מעמדו האישי של אדם (כגון סטטוס משפחתי, אילן יוחסין, קשרים משפחתיים), צנעת חייו של אדם, מידע רפואי או מידע על מצבו הנפשי של אדם, מידע גנטי כהגדרתו בחוק, דעות פוליטיות, עבר פלילי, נתוני תקשורת, מידע ביומטרי, מידע על נכסים, חובות והתחייבויות כלכליות, הרגלי צריכה שיש בהם כדי ללמוד על אישיותו של אדם, אמונותיו או דעותיו.
3. התקנות חלות על כל בעלי, מנהלי ומחזיקי מאגרי המידע מכל סוג, כאשר התקנות מבחינות בין ארבעה סוגי מאגרים, בהתאם לרמת האבטחה הנדרשת: מאגר מידע המנוהל על ידי יחיד (מאגר מידע שמנהל יחיד או תאגיד בבעלות יחיד, ואשר רק היחיד ולכל היותר שני בעלי הרשאה נוספים רשאים לעשות בו שימוש); מאגרים שחלה עליהם רמת האבטחה הבסיסית; מאגרים שחלה עליהם רמת האבטחה הבינונית (**דוגמת מאגרים המכילים מידע רפואי, מידע על אמונותיו ודתו של אדם, הרשעות בפלילים, או מי שכפוף לחובת סודיות מקצועית לפי דין – דוגמת רופאים, פסיכולוגים, עובדים סוציאליים – או לפי עקרונות של אתיקה מקצועית**); ומאגרים שחלה עליהם רמת האבטחה הגבוהה.
4. **להבנתנו, חברי איט"מ, המטפלים, המנהלים או השותפים בקליניקות או במרפאות – בסבירות גבוהה שיהיו מחויבים ברמת האבטחה הבסיסית או הבינונית.**
5. החובות החלות על בעלי המאגרים (למעט מאגר המנוהל ע"י יחיד) כוללת דרישה להכנת מסמך הגדרות המאגר: איסוף המידע, פירוט מטרות השימוש בו, סוגי המידע, והאם לא נאסף מידע מעבר לדרוש; עריכת נוהל אבטחת מידע; מיפוי המערכות ולרמת האבטחה הגבוהה גם ביצוע סקר סיכונים; אבטחה פיזית; חובות באשר לגיוס עובדים; ניהול הרשאות גישה, זיהוי ואימות ובקרה; תיעוד אירועי אבטחה; הגבלת שימוש בהתקנים ניידים; הפרדת מערכות; אבטחת תקשורת וחובות נוספים.

6. חובת הודעה אודות אירועי אבטחה חמורים : התקנות קובעות, בין היתר, כי בעל מאגר שחלה עליו רמת האבטחה הגבוהה או הבינונית, יודיעו באופן מיידי שקרה אירוע אבטחה חמור וכן ידווחו לרשות להגנת הפרטיות על הצעדים שנקטו בעקבות האירוע. ככלל, על הדיווח להיעשות תוך 24 שעות ממועד גילוי של אירוע האבטחה החמור, ובכל מקרה לא יאוחר מ-72 שעות מאותו מועד.
7. אי עמידה בהוראות הדין - מעבר להגדלת הסיכון לאירועי אבטחת מידע ופגיעה בפרטיות – עלולה להביא לחשיפה לתביעות אזרחיות, להגדלת הוצאות ישירות ועקיפות של הגוף, לפגיעה במוניטין, להליכי אכיפה מינהלית, ואפשר שאף להליכים אישיים כנגד האחראים לכך.
8. על מנת להסדיר את נושא אבטחת המידע והגנת הפרטיות, מומלץ לתת פתרונות משפטיים – טכנולוגיים ומותאמים, ובכלל זאת: אפיון העסק והגדרת המאגר; רישום המאגר; סקר עמידה בדרישות התקנות; כתיבת נהלי אבטחה; ניהול מסמכים מול שירותי מיקור חוץ; ניהול יומן ביקורות תקופתיות; שירות שוטף כממונה הגנת מידע פרטיות חיצוני; עריכת פעילות במטרה להקטין את הסבירות לפגיעה ולחשיפה; עריכת סקר סיכונים; ייצוג בביקורת משרד המשפטים; ועוד.
9. מובהר כי סקירה זו מובאת לידיעה כללית בלבד, היא איננה ממצה, ואיננה מהווה חלופה לקבלת ייעוץ משפטי מקצועי מטעם עורך דין, ואין להסתמך עליה בשום צורה.

חברי איט"מ מוזמנים להתקשר ולפנות אל משרדנו, לסיוע בקידום וביישום נושא הגנת הפרטיות ואבטחת המידע, לשם הגנה על פעילותם, מטופליהם, ולשם עמידה בהוראות הדין.

בברכה,
רועי וולר, עו"ד